

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

Quòd virtus tenet medium vitiorum. Cap. L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

receptores habemus, ibi tunc plurimos habere-
 mus, cum intelligerent quod nos pauperes pa-
 scere comode valerent. Tertius abstinentie gra-
 d^o est, posse sine difficultate abstinere ab habitis
 delectabilibus; vel tantum inde fumere puram
 necessitatem: & hoc non amore delectationis,
 sed recreationis. Et quamvis quo ad paupertatem
 maior virtus sit, non habere quod cupias;
 tamen quo ad fortitudinem abstinentie maius
 est, posse appetitum retrahere ab usu & dele-
 ctatione presentis voluptatis, quam absentia
 non desiderare. Securius autem est fugere de-
 lectationes carnales: quia saepe victi sunt in
 certamine qui nimis voluerunt esse securi. Et
 qui ex presumptione victoriam sibi spon-
 derant, victi & confusi didicerunt quod stul-
 tum est se committere periculis praeliorum,
 ubi possunt opportunè vitari. Facilius in litore
 non submergeris, quam in gurgite aquarum.

Quod virtus tenet medium vitiorum.

CAP. L.

SCIENDUM tamen est, quod virtus te-
 net medium vitiorum, & in utroque latere,
 tam à dextris quam à sinistris, vitii est obfes-
 sa: ita ut si modicè à discretionis tramite de-
 viauerit, iam virtus non sit. verbi gratia: Par-
 cimoniam vel abstinentiam si metas suas excedit
 in superfluitate alimenti, declinat in vitium
 gulae. Si nimis modicum admitrat de necessa-
 rio alimento, vitium indiscretionis incurrit,
 per quam vires corporis destruat, vigorem men-
 tis extinguat, naturam debilitet, & bona quae
 promereri potuit negligat, & vitam citius peri-
 mat, vel sensum perdat; vel si vires recuperare
 debeat, tanta postmodum studeat cura corpus
 suum reficere commodis & fomentis, quanta
 prius

prius indiscretè eadem subtraxerat ei. Simili-
ter contemptus diuitiarum si vltra quàm iu-
stum est, coagregat temporalem substantiã, in
auaritiã vitium cadet. Si nihil temporale velit
ad vsum admittere, ex tali indiscretionē ne-
cabit naturam fame, frigore, & ægritudine. Pa-
tientia si nimis declinat impatientiã vitium,
incidit in torporem, vt zelum iustitiã perdat,
& dissimulet tam in se quàm in alijs vitia cre-
scere, quæ deberet persequi & vlcisci. Homili-
tas dum in se nimis timet extolli ex indiscreta
abiectione sui, perdit confidentiam salutis vel
profectus spiritualis. Charitas proximi si indi-
scretè teneatur, facit proximo fauere vel co-
operari in detrimētū salutis propriæ vel illius:
vt qui periurat amore proximi, & alijs multis
modis. Castitatis amor aliquos membra viri-
lia sibi met amputare fecit, & dum voluerunt
tentationis ardorem temperare, se periculo
propriæ interfectionis exposuerunt. Agilitas
boni operis quandoque sic fugat pigritiam, vt
quietem deuotionis extinguat. Spiritualis læ-
titia sic acediam vel tristitiã declinat, vt quan-
doque in dissolutionem incidat & vanam læ-
titiã. Taciturnitas verba otiosa declinans,
quandoque vtilia & necessaria retinet in de-
trimentum proximi & sui. Obedientia si in-
discreta sit, ita fugit propriã volūtatis vitium;
vt obediat superiori etiam ad peccatum: cum
tamen obedire magis Deo oporteat, prohibi-
benti omne peccatum, quàm cuius hominĩ
præcipienti peccatum. Et sic de alijs virtuti-
bus sentiendum.

Quid
supra
etiam
ad
etiam
etiam